

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OPVOERING

Om dit werk te kunnen spelen, hebt u zowel de tekst nodig als de toelating tot opvoering ervan.

De toelating tot het opvoeren van de tekst wordt enkel gegeven op voorwaarde dat u ook de toelating tot het printen van de tekst bekomen hebt.

Printen van de tekst

- Toneelfonds J.Janssens bvba geeft u de toelating exemplaren te printen van het beschikbaar gestelde bestand voor gebruik door de regisseur, de spelers, het decorteam, het technisch team en de souffleur van uw toneelgroep.
- De exemplaren kunnen uitsluitend verspreid en gebruikt worden binnen de eigen toneelgroep en mogen niet aan anderen dan de hierboven opgesomde gebruikers meegedeeld of doorgestuurd worden.
- Geeft u de exemplaren of het bestand door aan derden, zonder voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J. Janssens bvba, dan zal u automatisch een tweede licentie voor het printen van de tekst aangerekend worden.
- De toelating tot het printen van exemplaren is slechts tijdelijk en geldt tot de datum van de eerste opvoering van uw productie.
- Wijzigingen in de tekst zijn slechts mogelijk na voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J.Janssens. Wijzigingen zonder dergelijke toelating vormen een inbreuk op de auteurswetgeving.

Opvoering van de tekst

- Bij het bekomen van de toelating tot het printen van de tekst, ontvangt u van Toneelfonds J. Janssens een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.
- ***Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen opvoeringsrechten.***

Indien het een vertaalde tekst betreft, ontvangt naast de oorspronkelijke auteur ook de vertaler een deel van de opvoeringsrechten. Het is mogelijk dat Toneelfonds J. Janssens slechts de opvoeringsrechten beheert van de oorspronkelijke auteur of slechts die van de vertaler. Als dat het geval is, wordt dit door Toneelfonds J. Janssens op de website gespecificeerd, alsmede (indien mogelijk) welke beheersvennootschap de andere opvoeringsrechten (van de vertaler of oorspronkelijke auteur) beheert. U zal dan eveneens de andere beheersvennootschap moeten contacteren om de toelating tot opvoering te bekomen. Ook op de factuur specificeert Toneelfonds J. Janssens of u betaalt voor het gebruik van het opvoeringsrecht van de auteur of voor dat van de vertaler.

- Het opvoeringsrecht wordt verkregen na het bekomen van de hoger omschreven toelating tot het printen van de tekst en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:
Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be
- Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op de website van Toneelfonds J.Janssens) te kennen en te aanvaarden.
Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.

- Het werk moet worden opgevoerd in de door de auteur voorgeschreven rolbezetting.
- **Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende tarieven voor opvoeringsrechten met 100% verhoogd.**

TARIEFCODE ☞ www.toneelfonds.be

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

- **Vraag uw toelating tot opvoering aan voor de start van de repetities**
- **Meld tijdig alle wijzigingen in opvoerdata**
- **Betaal de opvoeringsrechten voor de première**
- **Veel plezier met dit project!**

© Toneelfonds J. Janssens

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE GRAAF

Een toneelspel in drie bedrijven,
gebaseerd op het boek van Alexandre Dumas

1880

door

George Krini

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2019

Nr.3475

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren – Eventueel fig.)

EDMOND / GRAAF, geliefde van Mercedes / alter ego van Edmond :
 MERCEDES, Catalaanse, geliefde van Edmond :
 FERNAND, “vriend” van Edmond, verliefd op Mercedes, ook Catalaan :
 DANGLARS, boekhouder, jaloers op Edmond :
 VILLEFORT, officier van justitie :
 ALBERTINE, dochter van Mercedes :
 MEVROUW DANGLARS, maîtresse van Villefort :
 MEVROUW VILLEFORT :

BEWAKERS : Kan door Dangler en Villefort gespeeld worden (met maskers).

DECOR

Het decor moet voor verschillende locaties kunnen dienen. Dat kan makkelijk met licht bekomen worden. Centraal op de scène staat een bureau, cour en jardin van het bureau begint een trap, bestaande uit platformen. Elk van deze platformen kan een andere locatie voorstellen. Best bestaat de trap uit 3 of 4 niveau's. Met het hoogste punt centraal achteraan, achter het bureau. In de loop van het stuk zal het bureau verdwijnen en zal de trap als één geheel gebruikt worden in plaats van als losse delen.

TIJD

1814-1834

KORTE INHOUD

Liberté, égalité, fraternité! Het zijn de idealen van de Franse revolutie. Maar wanneer deze met de voeten worden getreden komt Edmond Dantès, kapitein van de rederij Morrel en Zn, in de beruchte gevangenis Chateau D'If terecht. Na twintig jaar eenzame opsluiting wil hij nog maar één ding: wraak!

EERSTE BEDRIJF

(Edmond en Mercedes zitten te picknicken op de tweede hoogste trap cour, Villefort zit te lezen achter zijn bureau. Danglars komt op met een fles wijn en een glas. Hij neemt plaats op de tweede hoogste trap jardin.)

DANGLARS : Tien jaar! Tien jaar! Dat is de tijd die ik spendeerde, op de Pharao, het paradepaardje van rederij Morrel en Zoon. Tien jaar, waarvan ik de eerste drie kotsend over de boeg hangend heb gespendeerd, terwijl die oude gek van een Leclère me uitlachte en minachtte. Maar boontje kwam om zijn loontje! Hersenkoorts. Hahahaha! Hersenkoorts. Leclère streed 10 jaar tegen de Engelsen en spendeerde de volgende 15 jaar vechtend tegen de zwaarste stormen die Europa ooit heeft gekend, om dan te sterven aan hersenkoorts. In zijn bed. Net zoals iedereen. Hij is nu voer voor de vissen. Ik was blij dat ik, de supercargo, de hoogste officier aan boord, hem overboord mocht kieperen. Maar die blijdschap sloeg al snel om in teleurstelling toen ik moest vaststellen dat Edmond Dantes, een scheepsmaat, het bevel overnam. Muieterij! Hij zou moeten worden gekielhaald voor zijn ongehoorzaamheid. Net als iedereen die hem volgde in deze misdaad! Daarenboven hield hij nog halt bij Porto Ferrajo, waar Napoleon in ballingschap vertoeft. De snotneus.

(Fernand komt kwaad de scène op, van jardin)

Wel, wel, als dat niet de meest gevreesde Catalaan in Marseille is. Kom langs hier, Fernand, en drink!

FERNAND : Alleen bloed kan mijn dorst lessen!

DANGLARS : Begin al maar met een glas wijn en misschien kan ik jou dan wel van dienst zijn.

FERNAND : Waarom zou jij mij helpen?

DANGLARS : Laat ons zeggen dat we beiden baat zouden hebben bij het toevallig verdwijnen van Edmond Dantes.

FERNAND : En hoe zou de verdwijning van een vriend mij gediensig kunnen zijn?

DANGLARS : Je ziet er uit als een afgewezen minnaar, Fernand... Zeg me eens hoe een succesvolle visser als jij, van Catalaanse afkomst, verliefd kan worden op een meisje, dat jou niet ziet staan, maar liever wacht op de eerste scheepsmaat van de Pharao.

FERNAND : Mercedes hoeft niet te verantwoorden wie zij liefheeft.

DANGLARS : Dat klinkt niet als een uitspraak van de Catalaan, waarvan mij verteld werd dat zijn wraak afschuwelijke proporties kan aannemen.

(Fernand zwijgt.)

Arme kerel! Je had helemaal niet verwacht dat Dantes nog zou terugkeren. Je dacht dat hij wel bij één van die vreselijke stormen bij de kaap zou zijn omgekomen. Helaas, Fernand. Als je een uitmuntend zwemmer wil laten verdrinken, moet je het lot een handje helpen.

FERNAND : Dat zou moord zijn, zonder eer of geweten. Weet je wat ze met Catalaanse moordenaars doen in Frankrijk, Danglars?

DANGLARS : Weet je wat ze doen met landverraders in Frankrijk, Fernand? Ik heb bewijs van landverraad van onze goede vriend Dantes. *(Haalt brief boven)*

FERNAND : Hoe zou een eerste scheepsmaat kunnen beschuldigd worden van verraad? Hij voert slechts bevelen uit van zijn kapitein.

DANGLARS : Niet als de kapitein dood is en die scheepsmaat het commando overneemt. Morrel heeft hem nu ook officieel benoemd tot kapitein.

FERNAND : Nu zie ik waar jouw wraakzucht haar oorsprong vindt. Jij had gehoopt kapitein te worden.

DANGLARS : Mijn motieven maken niets uit, het belangrijkste is dat ik de oplossing kan bieden voor jouw probleem. Mercedes zal hem gauw vergeten zijn, net als de rest van Frankrijk. Want landverraders komen in het Chateau d'If, om nooit meer terug te keren. Het enige wat je moet doen is deze brief naar de officier van justitie brengen. En vrouwe Justitia doet de rest.

(Fernand neemt de brief aan, Danglars gaat afjardin.)

FERNAND : Zeg me, is het de geschikte tijd voor een huwelijk? Neen, dat is het niet.

Honderd keer vroeg ik al om haar hand en evenveel keer wees ze mijn verzoek af. Herhaal het, zeg het dan nog eens en herhaal het dan opnieuw, zodat ik het uiteindelijk geloof! Zeg me voor de honderdeneerste keer dat je mijn liefde weigert. Laat het me begrijpen dat mijn geluk jou koud laat, dat het je niets kan schelen of ik leef of sterf. Jaren droomde ik ervan om jouw echtgenoot te worden. Weet je hoe zwaar het valt die hoop te verliezen? Dat kan je niet weten! Typisch Danglars om zulk een achterbaks plan te bedenken. Zelf los ik mijn problemen liever fysiek op. Oog om oog, tand om tand, op de eervolle manier. Maar als ik hem uitdaag en verlies, verlies ik mijn eer en haar hand en als ik tijdens onze confrontatie de sterkste zou blijken, zou zij mij enkel nog meer verafschuwen. Als ik daarentegen mijn handen proper hou... jakkes, ik walg al bij de gedachte. Maar ik walg meer van de gedachte dat Mercedes een vreemdeling zou huwen.

(Hij wandelt het kantoor van Villefort binnen.)

VILLEFORT : Mijn tijd is kostbaar monsieur, ik zou het ten zeerste op prijs stellen als u er zuinig mee zou omspringen.

FERNAND : Het spijt me ten zeerste uwe Excellentie, maar de mededeling die ik breng, is in het belang van de staat.

VILLEFORT : Alles is in het belang van de staat of de koning, een ander belang is er niet.

FERNAND : Ik heb hier een brief voor u met een getuigenis. Een getuigenis van hoogverraad.

VILLEFORT : Leg hem maar op mijn bureau, als ik de andere aangiftes heb onderzocht, zal ik deze bekijken. Als de betrokkenen tegen die tijd nog in leven zijn ten minste.

FERNAND : Ik stel voor dat u deze aangifte de hoogste prioriteit geeft.

VILLEFORT : Monsieur, als ik alles serieus zou moeten nemen wat men hier aanbrengt, dan zou ik al gauw verdrinken in de papierwinkel. Dus stel ik voor dat u zich uit

mijn kantoor verwijdert.

FERNAND : Vindt u ook niet monsieur Villefort, dat het zeer spijtig zou zijn moest uw carrière abrupt ten einde komen omwille van uw vader?

VILLEFORT : Waar heeft u het over?

FERNAND : U weet goed genoeg waar ik het over heb. U neemt deze klacht serieus of uw vaders Bonapartistische sympathieën kunnen wel eens aan de grote klok worden gehangen.

VILLEFORT : Welk een waanzin bezielt u, om mij te komen bedreigen in mijn eigen kantoor? U bent gek of uiterst wanhopig. Wat zal het zijn?

(Fernand geeft hem de brief)

Waarom haat u de persoon in kwestie zo hartsgrondig?

FERNAND : De persoon waar het om gaat, trouwt binnen een uur, ik zou dus maar opschieten, want eens hij getrouwd is, is het te laat.

VILLEFORT : Is dit een liefdeskwestie? Gunt u deze Edmond Dantes dan geen geluk?

FERNAND : Nu is hij nog gelukkig, maar geluk komt nooit in zijn puurste vorm. Geluk is als de betoverde paleizen waarover we lezen in onze kindertijd, waar draken de ingang bewaken en monsters in alle vormen ons van de overwinning proberen te weerhouden. De klok tikt monsieur.

(Villefort ondertekent een papier dat hij uit een schuif van zijn bureau haalt en geeft dit aan Fernand, die een masker opzet. Hij loopt de trap op naar Edmond en Mercedes.)

Edmond Dantes? Ik heb hier een bevel om over te gaan tot uw arrestatie en ben belast met de taak om u onmiddellijk over te leveren aan magistraat van justitie Villefort.

MERCEDES : Maar monsieur, waarom? Op welke grond?

FERNAND : Die informatie kan ik helaas niet met u delen, vermits ik er zelf niet over beschik. Maar ik vermoed dat het slechts gaat om een formaliteit. Uw verloofde zal niet lang van uw zijde moeten wijken.

MERCEDES : Wat moet, dat moet! Ik zal hier wachten Edmond. Kom alsjeblieft snel terug.

(Edmond gaat mee met Fernand.)

Slechts enkele dagen terug in Marseille en nu opgepakt? Edmond, in welke problemen ben je verzeild geraakt?

VILLEFORT : Eens kijken. Wie hebben we hier?

EDMOND : Mijn naam...

VILLEFORT : Zwijg! Edmond Dantes, Kapitein op de Pharao van Morrel en Zoon, negentien jaar oud. Klopt dat?

(Edmond knikt)

U werd gearresteerd op verdenking van hoogverraad...

EDMOND : Hoogverraad?...

VILLEFORT : Ik ben nog niet klaar, monsieur Dantes! U werd gearresteerd op verdenking van hoogverraad na een anonieme tip, die binnenkwam op mijn kantoor. Deze getuige vertelde mij dat u een brief op zak zou hebben, aan u gegeven door Napoleon Bonaparte. Klopt dit?

EDMOND : Ja Monsieur.

VILLEFORT : Agent, de brief...

(De agent neemt de brief van Edmond aan en geeft deze aan Villefort)

Heeft u deze brief gelezen?

EDMOND : Nee monsieur.

VILLEFORT : Dit is een brief met marsorders van de hand van de Usurpator...

EDMOND : Maar hij verzekerde mij dat het slechts een brief aan een vriend was.

VILLEFORT : Jongen, wat ben je toch naïef. Ik weet niet waarom, maar ik geloof je. Ik zorg ervoor dat dit bewijsmateriaal verdwijnt en stuur je met deze agent naar huis. Ik hoorde dat je op het punt staat te trouwen... Ik wil dit geluk niet in de

weg staan. Wacht maar aan de deur van mijn kantoor, terwijl ik je papierwerk in orde maak.

(Edmond gaat niets begrijpend naar buiten.)

FERNAND : Wat doe je toch...? Moet ik je eraan herinneren dat je carrière op het spel staat?

VILLEFORT : Daar ben ik me van bewust. Daarom zal je hem ook niet naar huis brengen, maar naar het Chateau d'If. Geef deze brief aan de directeur van het Chateau. In de haven ligt een klein roeibootje. Gebruik dat om hem naar de rots te brengen. En zorg dat niemand je herkent!

(Fernand af met de brief.)

Geluk komt inderdaad nooit in zijn puurste vorm. Het ene ogenblik sta je op het punt te trouwen en het volgende moet je inzien dat je eigen vader betrokken is bij een complot om Napoleon terug aan de macht te helpen. Die ouwe gek denkt echt dat de Usurpator nog terug kan komen. Over mijn lijk! *(Hij verscheurt de brief van Napoleon)* En over het zijne...

(Fernand komt terug binnen)

Is Dantes onschadelijk gemaakt?

FERNAND : Hij is afgeleverd. Maar we hebben nog een probleem... zijn verloofde Mercedes was op weg naar hier, ik ben haar in de foyer tegengekomen en ze vroeg de weg naar dit kantoor.

VILLEFORT : Zet je masker maar weer op en laat dat probleem maar aan mij over.

(Mercedes komt het kantoor binnen)

MERCEDES : Monsieur Villefort, ik kom informeren naar mijn verloofde Edmond Dantes. Eén van uw mensen heeft hem opgepakt, net voor we zouden trouwen.

Hij verzekerde mij dat het niet lang zou duren, maar hij is nog steeds niet teruggekeerd.

VILLEFORT : Edmond Dantes?

FERNAND : Hij werd beschuldigd een Bonapartist te zijn monsieur...

MERCEDES : Een Bonapartist? Monsieur, dat moet zeker en vast een vergissing zijn. Edmond is namelijk niet geïnteresseerd in politiek... Hij is nooit lang genoeg aan land om zijn hoofd daarover te breken.

VILLEFORT : Ja, dat scheen mij inderdaad ook zo te zijn. Daarom heb ik hem laten gaan... heeft hij u nog niet opgezocht sindsdien... het is namelijk al enkele uren geleden. Nietwaar agent Combeferre...? U heeft hem nog naar buiten begeleid?

FERNAND : Zeer zeker, hij vertrok in de richting van de haven... en toen ben ik weer naar binnengekomen om mijn werk te hervatten...

VILLEFORT : Zoals u ziet, mademoiselle... hier is hij niet...

MERCEDES : Dank u wel heren, ik zal dan maar eens naar zijn vader gaan, misschien was er een noodgeval... zijn vader is namelijk zwaar ziek, ziet u...

VILLEFORT : Dat zal het dan wel zijn, mademoiselle, ik zou me in ieder geval geen zorgen maken.

(Mercedes af)

Nu zie ik waarom Dantes moest verdwijnen... Iedere man zou tot het uiterste gaan om zulk een schoonheid te kunnen huwen.

FERNAND : Als u mij nu wil verontschuldigen... ik denk dat die schoonheid een schouder zal nodig hebben om op uit te huilen als ze merkt dat Edmond nergens te bekennen is.

(Fernand en Villefort af. Elk aan één kant. Ondertussen ligt Edmond in zijn 'cel', op het hoogste centrale platform.)

EDMOND : Help! Hoort iemand mij? Help me dan toch! Mijn naam is Edmond Dantes. Monsieur Villefort gaf het bevel om me vrij te laten. Hallo, hoort iemand mij? Ik ben onschuldig! Ik ben onschuldig! Ik... weet het niet. Heb ik al geslapen? Ik

weet het niet. Heb ik al gegeten? Ik weet het niet. Mijn naam is Edmond Dantes, ik ben 19 jaar, geboren in Marseille. Mijn naam is Edmond Dantes, ik ben 19 jaar, geboren in Marseille. Mijn naam is Edmond Dantes,... HELP!...

(Mercedes zit ondertussen met Fernand op de picknickplaats.)

MERCEDES : Het is niet te geloven! Hij leek zo gelukkig dat we zouden trouwen. En nu is hij nergens meer te bespeuren.

FERNAND : Je weet toch hoe die zeelui zijn... In ieder stadje een ander schatje!

MERCEDES : Niet Edmond. Hij zou zoiets nooit doen. Er moet iets met hem gebeurd zijn.

EDMOND : Heb ik het vandaag nu al gedaan? Of moet ik het nog doen? Misschien moet ik het voor de zekerheid toch maar doen. Maar als ik het dan al gedaan heb dan klopt het niet meer. Maar als ik het nog niet gedaan heb, dan zit ik hier een dag langer dan er streepjes op de muur staan. Hoe kan het toch zijn dat ik het niet meer weet.

FERNAND : Mercedes. Mijn regiment is opgeroepen voor dienst.

MERCEDES : Fernand, je kan me toch niet zomaar verlaten.

FERNAND : Ik kan ook niet zomaar dienst weigeren.

MERCEDES : Vlucht dan! Vlucht samen met mij, naar Italië, of naar Spanje, of naar Afrika voor mijn part, maar laat me alsjeblieft niet alleen.

FERNAND : Het is toch maar voor een paar maanden... en dan ben ik weer terug. Je gaat me niet zeggen dat je geen paar maanden alleen kan zijn. Ik weet wel beter.

MERCEDES : Fernand, ik ben zwanger!

(Schizofrene monoloog)

EDMOND : Onze Vader, die in de hemelen zijt, geheiligd zij uw naam. Uw rijk kome, uw wil geschiede op aarde als in de hemel, geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden... Godverdomme! Waarom? waarom? Hallo, is daar iemand? Hahahahaha, nog steeds de hoop om hieruit te komen he? Snap je het dan niet? Niemand die ooit in het Chateau d'If gevangen zit zal de

buitenlucht nog waarnemen. De enige manier om hier buiten te raken is te sterven. Geloof me, als je hier zo lang zit als ik, dan zou je jezelf van het leven willen beroven. Maar zelfs dat gaat niet. Je kan jezelf met niets het hoofd inslaan, je kan je niet opknopen... helemaal niets. Je kan jezelf proberen het hoofd in te beuken tegen een muur... *(Probeert dat, en valt achterover)* Is het gelukt? Ben ik dood? Auw! Ben je gek geworden? Wie probeert nu zichzelf het hoofd in te beuken tegen een muur. Je weet toch zelf ook dat je het bewustzijn verliest voor je er in slaagt. Het enige wat je kan doen, is hulp vragen aan God! God? God! God wendt zijn blik af van het Chateau. Als God hier is, waarom bevrijdt hij ons dan niet? God wil ons testen. Zien of wij zijn hulp waardig zijn. Hij wil ons geloof testen in de hel om ons dan weer terug te brengen naar het aardse paradijs. Je zei net zelf dat niemand hier ooit uit wekomt! Niemand heeft ooit de test doorstaan, maar iets zegt me dat jij sterk genoeg bent om wel te slagen. Waarom denk je dat? Omdat je voortgedreven wordt door iets dat sterker is dan het geloof zelf. Er zijn slechts twee dingen sterker dan het geloof. Enerzijds de liefde, zo mooi en zoet en anderzijds de wraak. Wat is het in jou geval? Mercedes, zij wacht nog steeds op mij... we zouden trouwen de avond dat ik werd opgepakt en... En jij denkt dat zij nog steeds op je wacht? Ja, ja dat geloof ik. En toch geloof je niet dat God je helpt. Als zij nog steeds wacht op jou in de buitenwereld, is dat dan niet door God? Is een vrouw sterk genoeg om zonder goddelijke hulp alleen te blijven wachten in de harde buitenwereld? Mercedes wacht op mij, ik ben er zeker van! Dus ben je ook zeker van de aanwezigheid van God! Ja, ik bedoel, nee, ik weet het niet. Ik weet niets. Ik weet niet eens of jij wel echt bestaat, ik weet niet of ik echt besta.

VOICE-OVER : Er is misschien een manier om te ontsnappen... Hoewel het een grote gok is.

EDMOND : Zeg het me. Als er ook maar de kleinste kans is op succes proberen we het gewoon.

VOICE-OVER : Wel! Als ik me niet vergis ligt daar het noorden, en daar het zuiden. Wat wil zeggen dat hier het Oosten en het Westen liggen. Gelet op de trap waarlangs ze me naar binnen hebben gebracht zitten we aan de zuidkant van het Chateau. Vermits het Chateau op een eiland ligt, zijn we omgeven door de zee, dus als we

een ontsnappingstunnel verder Zuidwaards graven komen we automatisch in de zee terecht.

EDMOND : Ben je daar allemaal zeker van?

VOICE-OVER : Nee! Maar jij zei dat zelfs de kleinste kans op slagen goed genoeg was voor jou...

(Edmond begint te graven)

Edmond, we graven nu al dagen, en al dagen heb je me niet meer verteld over jezelf.

EDMOND : Wat valt er te vertellen? Ik zit hier al zo lang op deze muren te kijken dat de meeste beelden van de buitenwereld reeds vervaagd zijn in mijn hoofd.

VOICE-OVER : Vertel me dan over Mercedes, of is zij ook vervaagd?

EDMOND : Als je haar eens gezien zou hebben, dan zou je beseffen dat zelfs na de kleinste glimp van haar schoonheid, het beeld nooit kan vervagen.

VOICE-OVER : Lijkt me een unieke vrouw. Waarom zou zo iemand trouwen met een zeeman, terwijl zij waarschijnlijk meerdere mannen zou kunnen krijgen. Magistraten misschien zelfs.

EDMOND : Zij is net als ik, van simpele afkomst. We zien elkaar graag. En je mag ook niet vergeten dat ik op het punt stond kapitein te worden.

VOICE-OVER : Op 19 jaar kapitein. Dan moet je wel uitermate pienter zijn...

EDMOND : Eigenlijk niet! Ik ben maar een veredelde visser, die het geluk heeft gekend een goede scheepsbaas te treffen. Mijn vader was een goede vriend van Monsieur Morrel en toen zijn beide ouders gestorven waren, heeft mijn vader altijd voor hem klaargestaan.

VOICE-OVER : Het moet een man van eer zijn, die zo dankbaar blijkt voor bewezen diensten.

EDMOND : Oh, maar dat is hij.

(Hij stoot op een doosje)

Wat is dit?